

הַדָּבָר הַלְּבָשָׁן

שאלה : האם אפשר לקיים מזות בירקתו חמי על ידי געג'ם השמל, או ציריך להריה דוקא נר שעזה וביוזא בו ?

תשובה : לאורה ייש מקומות להחמיר, הדайл והלבנה פסוקה הריא (בפסחים ז) ובסביבו רוב הארגונים שאמון בධיעבד אם בודקים את החמוץ לאור האבקה, עוד זה בדרכי הางון דראסל רבינו ציון מאיר הרי עוזיאל בש"ת משפטן עוזיאל (האייה מה"ה, ס"י לד אתה ב). ואgor ההלט דומה לאבוקה, במוח שצדד בש"ת ציון אליעזר הלק א (ס"י ב מוקד פרק יא) וראיה אמראי (ס"י מו), שהגאון רבי חיים מבירס א"ל היה מברך בשבת שגעון (ברוש פסדים) או לאביבעה עשר בודקים את החמוץ לאור "הנור", אין ההלט בשbeta הארכיגים הארכיגים שמעון (ברוש פסחים ז) ואgor ההלט בשbeta שמעון אבאל באמות דבריו תנווהם, ובברא הסכימן שחרערת ההלט שbeta יש בה איסור הטענה עשר הטענה צוין הטענה שbeta נחתת שbeta שמעון אמראי (ס"י מו), שהגאון רבי חיים מבירס א"ל היה מברך בשבת שbeta שמעון בורא מאור האש על אור ההלט. (והעל השם ש"ה אש במור). גם הганון רבי אברהם יעקב נימוק באשל אברהם על הולין (בפירושות נינוס ס"י בא) הערך בון על הaganון ובמיום עוזו צ"ל שהירה מהדר לברך בורא מאורי האש על אור רבי חיים עוזו צ"ל שהירה מהדר לברך בורא מאורי האש על אור ההלט בשbeta ההלט, לאשר ולקיים שאור ההלט הוא אש גמורה, וההדריק ההלט בשbeta עובר על לא תבערו אש בבל מושבותיכם ביום השבר", וכוכב,

שמצוותה בין המובהר לדוחוק בבר של שעוזה, ובמו' שבתבב במספר ארחות חיים ההלבנה בדיקת חמוץ זאת ה (בשם הראב"ה, ובפרט שהילא מצוותה הבהאה משגונה לשנהר, שרואו לעשותה במנוגה אבהתינו בהדיילו וההימתי, אולם במקום הצורך שקשחה עליו להשיג נר שעוזה, אפשר לחתיר בדיקת חמוץ בברכה בשbeta שפהתיקות ואין נוגנות זו בז, נחשב הכל בבר אהד ולא כאנוקה. בהברתה, אבל בשפהתיקות נוגנות זו בז, נחשב הכל בבר אהד ולא כאנוקה. וכן בתגבית המחייבת השקל (יז"ד שם), בשם הכרחי ופלתי. וסביר, שהגאון שלנו עילוף שיש בו פרילות הרבתה, אין לו דין אבוקה, שאמ לכו איך אנוי ליקחים נר בז להדריק חמוץ א"ל וא"ר שמכירנו שעperfיליות דבוקות זו בז, נחשב הכל בז אהד. ופקחו מאוי עמא דבר. ע"ש. והחטא בדורכי תשובה (ס"י יא ס"ק טו). וכן מתבادر בפרי מגדים (א"ה הילב, אשל אברהם סק"ז), שדוקות בשיש ריווה בין פתקה לפתקה נחשב לאבוקה, אבל בשפהתיקות מהבורות נחשב הכל בבר אהד. וראה עוד בקבוק הרים ס"ק טו). ולפי זה,

(א/ג - ק"ה - ק"ג)

ב) ובאמת שוגם הסעמים שבגדאד (פסחים ה) למניעת הדריקת

באבוקה לא עיבר בנ"ד, כי ארבעה טעמים נבראו בಗמ' ע"ז, לרבע וחמש בד' יצחק ה"ט מפוני שנור יכול להגביר ולהדרין האיסקה, והאבלקה אינו יכול להגביר להדרין ולהדרין גולגולת הטעמלה קתנה שטיטטללה (בגורה באטארה ובדומה), שפיר ייכל להגבירת לחורי ולסדקין, ולא הויא בכלל אבוקה. ורב ביד דעת דה"ט דה"ט מושם שהגור או רור לעבוי ואילו האבוקה לאחריה לאחריה, ה"ג או הטעמלה מאיר ספרה לפבו ווראי לבודקה, ורב פפא בד' אמר דה"ט שרגרלים להשתמש באבוקה. גם לרבנן האי (הרבן) משיך מסום ובנור לא בעית אבוקה בעיטה. (מטרה שלא בעיר את הטעמלה, והאי (אבקה) מיטוף אפיקטופי. (נסוף וקופץ המיד. ריש"יו). הטעמלה בודאי דמשיך נהוריה טפי, וע' ב"ה (ס"י מלג) ה"ג ב"ה בעטמים אלו, ובבר הפסוקים בזה. צ"ע. (נ"ל-ע"ג ס"ג)

ואגנום לפ' מה שבת הגר"ש בירגנולד בש"ת מהרש"ג (ה"ב סי' קוו), אין על ההלט הנרות של שבת להדריק נר" כל, שהרי אין שום שלהברת, ובכיוון שאנו מבורכים על ההלקט הנרות של שבת להדריק נר" כל, והלט יוצאים ידי הובות הדריקת הנרות בחלמת. ע"ש. ולפי זה גם נר' של שבת, אין ההלט בשbeta פסדים הארכיגים הארכיגים שמעון (ברוש פסחים ז) ואgor ההלט בשbeta שמעון אבאל באמות דבריו תנווהם, ובברא הסכימן שחרערת ההלט שbeta יש בה איסור הטענה עשר הטענה צוין הטענה שbeta נחתת שbeta שמעון אמראי (ס"י מו), שהגאון רבי חיים מבירס א"ל היה מברך בשבת שbeta שמעון בורא מאור האש על אור ההלט. (והעל השם ש"ה אש במור). גם הganon רבי אברהם יעקב נימוק באשל אברהם על הולין (בפירושות נינוס ס"י בא) הערך בון על הaganon ובמיום עוזו צ"ל שהירה מהדר לברך בורא מאורי האש על אור רבי חיים עוזו צ"ל שהירה מהדר לברך בורא מאורי האש על אור ההלט בשbeta ההלט, לאשר ולקיים שאור ההלט הוא אש גמורה, וההדריק ההלט בשbeta עובר על לא תבערו אש בבל מושבותיכם ביום השבר", וכוכב,

שמצוותה בין המובהר לדוחוק בבר של שעוזה, ובמו' שבתבב במספר ארחות חיים ההלבנה בדיקת חמוץ זאת ה (בשם הראב"ה, ובפרט שהילא מצוותה הבהאה משגונה לשנהר, שרואו לעשותה במנוגה אבהתינו בהדיילו וההימתי, אולם במקום הצורך שקשחה עליו להשיג נר שעוזה, אפשר לחתיר בדיקת חמוץ בברכה בשbeta שפהתיקות ואין נוגנות זו בז, נחשב הכל בבר אהד ולא כאנוקה. בהברתה, אבל בשפהתיקות נוגנות זו בז, נחשב הכל בבר אהד ולא כאנוקה. וכך בתגבית המחייבת השקל (יז"ד שם), בשם הכרחי ופלתי. וסביר, שהגאון שלנו עילוף שיש בו פרילות הרבתה, אין לו דין אבוקה, שאמ לכו איך אנוי ליקחים נר בז להדריק חמוץ א"ל וא"ר שמכירנו שעperfיליות דבוקות זו בז, נחשב הכל בז אהד. ופקחו מאוי עמא דבר. ע"ש. והחטא בדורכי תשובה (ס"י יא ס"ק טו). וכן מתבادر בפרי מגדים (א"ה הילב, אשל אברהם סק"ז), שדוקות בשיש ריווה בין פתקה לפתקה נחשב לאבוקה, אבל בשפהתיקות מהבורות נחשב הכל בבר אהד. וראה עוד בקבוק הרים ס"ק טו). ולפי זה,

(א/ג - ק"ה - ק"ג)